

frihedsberøvelse i §§ 34, stk. 3, og 36, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 16 og 17.

Til nr. 20

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 a, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning, overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 eller udvisning efter udlændingelovens § 25 b og i givet fald udsendelse, når en udlænding påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl).

Efter udlændingelovens § 48 a, stk. 2, behandles en ansøgning om asyl ikke, før der er truffet afgørelse om afvisning, overførsel, tilbageførsel eller udvisning efter udlændingelovens § 48 a, stk. 1, og udlændingen i givet fald er udrejst af landet. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land (sikre tredjelande).

Ved vedtagelsen af lov nr. 686 af 17. oktober 1986, hvorved adgangen til afvisning af asylansøgere til sikre tredjelande blev indført i udlændingeloven, blev det – på baggrund af besvarelsen af spørgsmål nr. 2 stillet af Folketingets Retsudvalg til justitsministeren i forbindelse med behandlingen af lovforslaget til den senere lov nr. 686 (lovforslag nr. L 4 af 7. oktober 1986) – forudsat, at afvisning af asylansøgere kun kan finde sted, hvis den pågældende har indrejseforbud og ikke har visum eller i øvrigt mangler pas og nødvendigt visum, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1 og 2.

Ved den foreslåede ændring af § 48 a, stk. 1, præciseres adgangen til afvisning af asylansøgere til sikre tredjelande, idet det udtrykkeligt angives i lovteksten, at afvisning af asylansøgere kan ske efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, eller udlændingelovens § 28, stk. 2, 3 eller 5, jf. stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7.

Det vil herefter fortsat være muligt at afvise en asylansøger, der har indrejseforbud og ikke har visum eller i øvrigt mangler pas og nødvendigt visum, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1 og 2.

Med den foreslåede ændring præciseres det endvidere, at en asylansøger, der ikke er statsborger i et EU- eller Schengenland, kan afvises, hvis den pågældende er indberettet som uønsket til Schengeninformations-

systemet (SIS), jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 6.

Denne præcisering følger af Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts 2001. Schengenkonventionen forudsætter således, at en udlænding, der er indberettet som uønsket til SIS, som udgangspunkt skal afvises ved indreisen til et Schengenland.

Hertil kommer, at en indberetning af en udlænding som uønsket til SIS efter Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations opfattelse må sidestilles med et nationalt indrejseforbud, idet SIS-indberetningen i princippet indebærer et indrejseforbud for alle Schengenlandene.

Det forslås ligeledes, at en asylansøger skal kunne afvises, hvis hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at asylansøgeren ikke bør have ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 7.

Med den foreslåede ændring af § 48 a, stk. 1, præciseres det endvidere, at afvisning af asylansøgere kan ske ved indreisen fra såvel Schengenlande som ikke Schengenlande og såvel ved som efter indreisen, jf. henvisningen til udlændingelovens § 28, stk. 1, 2, 3 og 5.

Afvisning til Schengenlande efter udlændingelovens § 48 a, jf. § 28, stk. 3, kan dog kun ske, hvis det pågældende Schengenland ikke er tilsluttet EF-asylkonventionen (Dublinkonventionen). Har landet tiltrådt Dublinkonventionen – hvilket alle EU-lande har – finder reglerne om afvisning, overførsel og tilbageførsel i udlændingelovens kapitel 5 a anvendelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Norge og Island, der deltager i det praktiske Schengensamarbejde, ikke er tilsluttet Dublinkonventionen. Da Norge og Island betragtes som sikre tredjelande, jf. nedenfor, er det således muligt efter forslaget at afvise asylansøgere til Norge og Island efter udlændingelovens § 48 a, jf. § 28, stk. 3, jf. § 28, stk. 1, nr. 1, 2, 6 og 7.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 a, stk. 1, kan en asylansøger udvises af landet forud for asylsagens behandling, hvis asylansøgeren opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 b.

Den foreslåede ændring af § 48 a, stk. 1, indebærer, at asylansøgere også kan udvises efter udlændingelovens § 25 forud for asylsagens behandling.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25, kan en udlænding udvises, når dette findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed. Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås udlændingelovens § 25 æn-